

та си, отишелъ при одного отъ граждани те на
нова мѣсто, и ся прилѣпилъ при него: и оиъ про-
води го въ нивы те си, да пасе свинѣ. И тамо
живѣеше окаянныи да наполни утроба та си съ
рогшковы те, съ кон то, и свинѣ те ся храняха.
Обаче нито отъ тѣхъ не му даваха доволно, и
азъ умирамъ тука отъ гледа. Прочее да стана, и
да отида при баща си, и да река къ нему така:
Отче! согрѣшихъ на небо то, и предъ тебе! и
выше не самъ достоенъ да ся наименоувамъ сынъ
твой: направимы, като одного отъ наемницы те
ти. И като стана, дошелъ при баща си. А о-
тець му видѣвъ го чи отдалено дохожда камъ то
него, сожали го, и тарчншкомъ отишелъ при не-
го, и падна на врата му, прегарна го, и цалуна
го, а сынъ началъ бѣше да дума така: Отче! съ
грѣшихъ на небо то, и предъ тебе, и выше не
самъ достоенъ да ся наименоувамъ сынъ твой! а
отець безъ да ся отговори къ нему, рече на слу-
ги те си: извадете първо то одѣяло, и облечете
го: и дайте перстенъ на рука та му, и ботуши на
крака та му: послѣ извадете и угоенный юнецъ,
и заколете го, за да ся увеселимъ: зацо то той
сынъ мой, былъ мертавъ, и оживлялъ: и изгубенъ,
и ся намѣри. По старый сынъ былъ на нива та,
кога станаха тѣя. И като дохождаше отъ нива
та, послуша въ отеческия си домъ пѣснопѣнія, и
игри. Тога позыва одного отъ слуги те си, и
попыта го що значать, това пѣснопѣванѣ, и тѣя
игри? — И оиъ му ся отговори, какъ братъ ти